

Nro. 39.

A' FELS.R. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBÖL.

Költ Bétsben, Kedden Novembernek 11-dik napján
1800-ik esztendőben.

Olasz Ország.

A' hármas számmal az Olofz országi léány
Respublikák már minyájan hasonlítanak az ő
annyokhoz a' Frantzia Respublikához. Előbb a'
Cisálpínai Bé-töltető Hatalomnak 8 tagjai szállit-
tótak-le háromra; az után a' Piemonti *pro-
visoriai* országglógszéket öltöztette a' Turinban lé-
vő Frantzia Biztos *Jourdan* ilyen formába, há-
rom ember' kezébe adván ő is az egész országglás bé-
li fő hatalmat; most már a' *Ligúriai* Respubli-
kára is reá került a' sor, itt is tsak 3 személyek,
u. m: *Tanlongo*, 's *Cambiagio*, nevü Advokátusok,
és polgár *Boccardi* folytatják mostan a' bé-töltetői
fő hivatalt.

A' Respublikai gondolkodásu emberekkel való kegyetlenkedésért ujjanton árestáltattak *Turinban* némelyek, mint név szerént Ex-Senator *Durandó* és *Missino* vólt Gróf.

A' *Toskánai* Nagy Hercezségnek a' Frantziák által lett ujjantoni elfoglalhatására nézve, azok a' *Nápolyi* fegyveres seregek, a' melyek már *Frescati* mellé elő nyomúltanak vala, parantsolatot vettek, hogy ne folytassák tovább útjokat, hanem állapodjanak-meg.

Maylánd várossában vagyon *Appiani* nevü híres képfestő, a' kit már még az *Oltajok* is tsak *Philosóphus* kép-festőnek neveznek. Szoros esmeretségre lépett vólt azzel Generál *Desaix* még az első Olofz országgi táborozás alkalmatosságával; sokat járt hozzá, és egész házi barátjává vált vólt. Erre a' híres kép-festőre bízta vólt az Első Consúl, hogy ennek a' meghólt nagy emlékezetü vitéznek, *Desaix* Generálisnak halálára, egy érzékenyüi megillető históriai festést készítsen. Már kézen vagyon ez a' ritka kép; és a' festés ezeket a' tárgyakat tünteti a' részben: *Desaix* maga egyik kezét az övibe dugva, úgy áll, a' mint közönségesen szokott vólt állani. A' másik kezében tartja azt a' levelet, a' melyben a' parantsolatot vette, hogy a' táborhoz menyen. Az Egyiptomi két kinsiny gyerkőzék, a' kik örökké velle vóltak, az ötet erni fogó halalos vezedelemnek előre való meg érzését fejezik ki ábrázatjoknak felemes tekintete által. Hátra felé szemléltetnek a' Győzedelm, egy győzedelm kolzoruval, és a' Halal, a' mely a' maga könnyorületesség nélkül való kalfájával a' Győzedelmnek elejébe izaladni, és ötet megelőzni igyekezik, hogy a' vitézt az életből ki-vegezze. Minthogy *Appiani* a' meg hólt nagy vitéznek meg-hidégült ábrázatjái jól szemügyre vette vólt, annak minden vonasait igen meg-íhető módra eltalálta ezen festésben. Polgár *Sarazi*, a' meghólt vitéznek vólt Adjutánsa, ezen képnek meg-

emlélésére menvén nem régen, el-vitte magával az Egyiptomi most említett két gyermekeket is, a' kik az ő kedves uroknak mint áttvoknak képét látván, késervésen sírtak. Az egyik ilyen izókra fokadott: Már az ő vólt urok az igasságos Szultánnál vagyon!

* * *

Folytatása az Északi Amerika és Frantzia Respublika között kötött barátságos és kereskedés béli új Alkúnak:

7. Az Amerikai Respublika béli lakosok rendelést t'hetnek önnön kedvek szerént, testálás, ajándékozás, vagy akár mi más egyéb mód által, azon fel-kehető vagy fel nem kehető tulajdonaikról, a' mellyekkel ők a' Frantzia Respublika' vidékein Európában bírnak: hasonló képpen tselekedhetnek a' Frantzia Respublika béli lakosok is azon jölzágokkal a' mely Amerikában az ő tulajdonnyok; olyan személyeknek adhatják el vagy ajándékozhatják, a' melyeknek akarják, akár *indigenáknak*, akár egyebeknek, &c.

8. Hogy a' két Respublikák között való kereskedés minél jobban elő segittődhessen, meg egyezik a' két Fél, hogy, ha, a' mitől az Isten őrizzen, hadakozás tálalna közöttök támadni, a' had hirdetésnek ki hirdettetése után hat hónapok alatt ki fogják a' két nemzet béli kereskedők egymást minden tekintetben elégiteni és tizetni! oly módon hogv a' magokét mind két nemzet béliek, a' leg hátorságosabb ottalmaztatás és szabad levelek mellet hazájokba el-fizálthassák.

9. Se a' Frantzia kereskedők' adosságát Amerikában, se az Amerikakét Frantzia országban, ne foglaltathassa-el, sem itt sem ott az országlólizék, semmi némü háborunak vagy akár mi nemzeti egyenetlenségnek elő fordulásokör.

10. A' két égyező Felek, költsönösön kereskedés béli Agenseket küldhetnek egyik a' másikához, a' kiknek lakóhelyekül mindenik Fél vátettzése szerént való várost vagy kikötőhelyet lofzthat ki a' másiknak tartományában. Az ilyen Agensek a' közönséges bé vett rendtartások izerént fogadtatódjanak bé előbb azon félnek Kormányfűkétől, a' melyhez ki rendeltettek, és az után fogjanak hivataljaiknak folytatához: hanem, midőn ennél egyfzer az ő küldtetéseknak bizonyosság levelére az *exequatur* ki-adattatott, az után minden tekintetben azokkal a' prérogatívákkal éljenek, melyekkel ott a' leg nagyobb kedvességben tartat idegen Agensek élnek.

11. A' Frantziák nefizeessenek az Amérikaiknál semmi féle vámoknak nemeiben többet, mint más akár mely nemzet béli ember fizet, a' ki ottan leg nagyobb kedvezéssel el, és ehez miaden tekintetben hasonló kereskedés béli prérogatívákból résesüljön. Meg fordítva az Amériikai lakasokról is mind ezek értetődjenek a' Frantzia Respublika' vidékeinn Európában.

12. A' két nemzet béli hazafiak szabadon evezhessenek kereskedő portékaikkal (a' tilalmasokat, *contrebandokat*, ki véve) a' másik nemzet' ellenségének akár mely kikötőhelyébe; szabadon folytathassák hajókázásaikat és kereskedéseiket más nemzetekkel, akár mind kettőjöknek akár tsak egyiknek ellenségei légyenek azok; sőt nem tsak az ellenséges kikötőhelyből valamely neutrális kikötőhelybe, hanem az ellenséges kikötőhelyből hasonló ellenséges kikötőhelybe is, egész szabadsaggal, bantódas és minden akadályoztatás nélkül evezhessenek, ha tsak az, meg szaliva és be-zárattva nem leljen.

Nagy Britannia.

„Nem tsupa valóság még az (így irtak a' 17-dik Októberi Londoni Ministeriális levelek)

a' mit az ezekkel ellenkező Ujjság-levelek tsupa vélekedésenn épített okoskodások után ki-hirtel-
nek vala, hogy t. i. Anglia a' *Lunevillei* alku-
dozásokból semmi egyenes útonn való részt nem
fogna venni. A' Frantzia országlószék és az Ang-
ghai Ministériom között folyt és félbe szakadott
levelezést, ujjanton el lehet más formában és
más fundamentomokon kezdeni, és öszsze lehet
kötni. Az Első Consúl minden vigyazattal meg őriz-
te még eddig magát, attól hogy ezen levelezések-
ről tsak egy szót is közönségesse tétetett volna mind
ez ideig: gyanítható képpen igen edeje előtt va-
ló dolognak fogna az, az Angliai országlószék' ré-
széről is tartódni, hogy ezen levelezések még
most a' 11 dik Novemberi Parlamentális Gyüle-
seknek kezdetében ki-hirdetődjenek.

A' Gabonának és eleségnek *Nagy Britannia-*
ban való mostani szörnyű meg-drágulásáról,
több rend béli irásotskák jöttek világ' elejébe.
Egyikben ezen irások közzül a' Nemzeti adosság'
nevedésének tulajdonítottván ez a' nagy drága-
ság, azt mutatja meg az író, hogy a' gabona
arra eleitől fogva abban a' mértékben nevedett
Angliában, a' melyben ennek nemzeti adossága
feljebb feljebb hágott. Szavainak meg-bizonyításául
fel-hozza az író, hogy a' *Hét esztendő*s háboru
előtt 1756-ban, a' nemzeti adosság 74 millió Font
Sterligeekből (valami 740 millió Forintokból) ál-
lott, és ekkor egy *Bushel* tiszta buzának 4 Shel-
ling 3 Pence volt az árra. A' békességnek hely-
re-állásakor, 1763-ban, két annyi az az 148 mil-
lió Font Sterling, a' gabona árra pedig 1763-tól
fogva 1775-ig (t. i. egy *Bushel*nek közép szerű
árra) 5 Shelling és 9 Pence volt. Az Amérikai
hadnak végződésével, 1783-ban, a' nemzeti adós-
ság 270 millió Sterligeekre, és a' tiszta buza *Bu-*
*shel*jenek árra 7 Shellingre és 2 Pencére hágott. Ha
már azt fel vesztjük továbbá, hogy *Pitt* Minister
az 1793-dik esztendőtől fogva 147 millió Sterlin-
get költsönözött, a' mely által a' meg-fundált

adósság 280 millió Sterlingekekre (2,800 millió Forintokra) nevelődött, 's ez szerént az 1763-dik béli nemzeti adósság már most két annyira telt — innét azt lehet előre el látni, hogy a' következendő békesség' alkalmatosságával, nem fogna 10 Shellingnél, az az két annyiul kevesebb lenni, mint a' mennyi az 1763-dik elztendőben volt.

(Az Anglus pénz nemeket bajos azon Német pénz nemekben, a' melyekkel mi élünk, meg nevezni. Azonközben, az ő Sterlingjeket mintegy 10 Forintra, a' Shellingjeket 10 Garasra, a' Pencejeiket pedig 1 Garasra téhetjük. Ilyen bajos az Anglus gabona-mértéket is a' milyének szerént egyesesen meghatározni, és megnevezni. Tsakugvan tehetjük az Anglus *Bushelt* fél Posoni mérőnek, vagy egy Erdélyi vékának. — Ehez képest szollván már most, mondhatjuk, hogy a' felljebb elő hozott Londoni irónak meg jegyzési szerént,* ha egy Erdélyi véka tiszta búza Angliában, az 1763-dik elztendőben, 50 — 60 Garasonn járt, a' mostani háborúnak végződésekor 100 — 120 Garasonn esog meeni.) Library Cluj

Az eleségnek leg nagyobb szemérmertenséggel fel-hágtatott ártaik között, igen nevezetes a' téjnek árra: holott abból eddig is temérdek jövedelme volt a' tehen-tartóknak. Szorossan számba vétetődvn, úgy találtatott, hogy egy-egy tehen' téjéből való elztendei jövedelem *Londonban*, minden eledelére és egyéb hozzá meg-kivántatókra szükséges költségen kívül, 50 font Sterlingre (500 Forintra) reá megyen. Pedig oly szorossan vagyon vétetve ez a' számvetés, hogy még tsak az elztendónként el-dögölhető tehenekből származó kárvallás is ki vagyon a' fel-tett jövedelemből vétetetteve. A' tehenek' száma, a' melyek a' Londoni környékekről ezt a' nagy várost téjjel tartják, 8 — 9 ezerre tetetődik. — Ez a' tehen téjéből való jövedelem azonközben is, még tsak a' szerént vagyon fel-számláva, a' mint a'

mostani szörnyű drágaság előtt volt a' téj' árra *Londonban*.

Főznek azon nem ministériumi hangú be-
szédjében, a' melyről a' 37-dik M. Kurír' 575-dik
levelénn bővebb előadás olvastatott, tsak azaz
egy megjegyzésre méltóbbatska állítás fordul a'
sok féle oratóri ki-tsapo-ágások között elő, hogy ő
az eleségnek mostani rend kívül való meg-drágu-
lását, a' képzelt pénz' (papiros)' betse' le-szállá-
sának tulajdonitja: — „Hanem, tsakugyan halgat-
ni fog ő a' jobb időkig, *így szól*, és továbbá is
nem fog meg jelenni a' Parlamentom' tanátsko-
zásaiban."

Oktob. 16-dikánn a' *Londonban* lévő külső
követek között sokak reggeli audenziánn jelen-
vén meg a' Királynál, ott volt közöttök a' *Török*
Követségi Agens az ifju *Görög Archino-
pé is*.

Annak a' Parlamentális határozásnak ideje,
a' mely tzerént bizonyos időtől fogva a' riskását
Angliából ki vinni nem szabad, Oktob. 16-dikánn
eltelvén, *izorós parancsolatot* küldött az ország-
löztek a' tengeri vámok' előjáróihoz, hogy an-
nak ki vitelét tovább való rendelésig telyesség-
gel meg ne nyissák.

Az *Algíriai Fejedelem* és Anglia között hat-
hatós per kezdődött egy *Bagúsai* gazdag hajó fe-
lett, a' melyet az Anglusok a' minap el-fogtanak.
Az *Algíriai Fejedelem* azt mondja, hogy az a'
hajó neki szánt ajándékokkal lett volna ternetet-
ve: az Anglusok pedig Frantzia portekánnak ál-
líják lenni a' hajó' terhét. A' Fejedelem nem
nyerintvén vilfzáz a' hajót, sok *Algíriában*
találtató Anglusokat rabságra vetett; *Londonba*
is követet küldött a' dolognak eligazítása végett.

Londonból, Oktob. 24-dikénn (íz a' legg ujjabb
Londoni tudósításunk) „A' Kormányzék a'
Lisbonai posta hajó által rend kívül való tudósi-
tást vett *Abercrombie* Generáltól, a' ki a' vezér-
lése alá adattatva lévő sereggel *Náaiához* vala

ki-küldetettve: hanem, minekutánna oda meg-
érkezett volna, keményebb készülletekre talált o-
tan, mint-sem az ellenséget meg-támadhatta volna.
Ehez képpest vizsgálta tért onnét Oktob. 7-dikénn
Gibráltárhoz. — „Egyfzersmind arról is tudósi-
tások érkeztenek *Lisbonából*, hogy *Gen. Berthier*
Madridból Párisba vizsgálá indulván, a' Portu-
galliával való békességnek prélimináris czikkelye-
it is, magával viszi.

Német Ország.

A' Frantziáknak a' minap által adódott *Phi-
lipsburg*, *Ulma*, és *Ingolstadt* váraiknak le-rontat-
tatásáról, sok külömb-külob-féle tudósitáso-
kat olvastunk egy időtől fogva. Most már szó-
rol-szóra azt írjuk ide, a' mit ezen dologról a'
közelébb ki-jött *Bétsi Udvari Ujjság* is ki-hirde-
tett: —

„Fő General *Moreau*, kevéssel az ő Párisba
való el-indulása előtt, azon három váraknak le-
rontattatások iránt, a' melyek tsak azért adód-
tak vólt a' Frantzia országlólszéknek által a' Né-
met Birodalomtól, hogy ennek igazi állandó
békességes hajlandóságáért kezességül szolgálja-
nak, ilyen rendelést hirdettetett ki: A' Fő-Vezér
(t. i. *Moreau*) meg-fontólván azt, hogy *Philips-
burg*, *Ulma*, és *Ingolstadt* váraiknak és erőssé-
geiknek le-rontatása, nem tsak ezen tekintetből,
hogy ezek mostanában minden szükséges hadi
készület és eleség' dolgában üressek volnának,
hanem arra a' halzonra nézve is, a' melyet ezen
várak az ellenségnek akkór hajthatnának, ha a'
szerentsá Inékie kedvezvén ő ezeket ujjanton el-
foglalhatné, a' Frantzia armádiára nézve fontos
környülállás volna; továbbá azt is gondolóra
vévén a' Fő-vezér, hogy ezen váraknak meg-tar-
tatása az ő vezérlése alatt lévő armádiának, sem-
mi némü, t. i. sem meg-tamadó sem oltolmazó
hadi planumaira nézve, leg kissebb alkalmatossá-

gúl is nem szolgálhatna, a' fegyverfzűnésre határozottatott idő pedig az ellenségeskedéseknek sokkal hamarabb való el-következését vonhatná maga után, mint sem hogy a' böltesség időt engedhetne arra, hogy ezen váraknak le-rontatásokról magánál az országlószéknél kérdést lehessen tenni: erre nézve rendeli a' Fő-vezér — 1) ször Hogy Philipsburg, Ingolstadt, és Ulma váraiknak falaik, bástyáik és minden erősségeik, le-rontattassanak, és az ő le-rontodások, helyben mingyár és egyfzersmind munkába vétetődjön. — 2) ször. Hogy a' földből való erősségek hordattassanak fzeljel, a' bástyák és egyéb fel-emelt kemény készületű erősségek és ki álló szegletek pedig, mának által vettetődjenek fel. — 3) ször. Hogy a' nevezett várak, kiváltképpen *Philipsburg*, a' mánaknak er-tje és a' víznek segedelme által, a' lehetőségig és olyan módon rontattassanak el, hogy erős várakká nem egyébként, hanem csak igen nagy költséggel lehessen ismét tenni őket: melymellett mindazáltal vigyázni kell, hogy a' magános embereknek házaik ne károsítódjonak meg. — 4) ször. Mindazáltal, a' mi Ulmát és Ingolstadt váraikat illeti, ezeknek el-rontodások végett tovább való rendelésig még most csak a' minák készittessenek meg. — 5) ször. Hogy az itt elő adott munkára kívántató puska-port, az Agyuzók' Generálissa szolgáltassa ki. — 6) ször. Mind ezeknek végre-halytatását pedig a' mi elletti, *St. Susanne*, *Gronier*, és *Richepanse* General-Lieutenántokra bizattatik, hogy t. i. az első közülök Philipsburgnak, a' második Ingolstadt-nak, és a' harmadik Ulmának le-rontatását, siettesse. — 7) ször. Az armádia' fő Indzsiner vezér-jének kötelessége ezen parantsolatnak bé-töltetésében az leszen, hogy a' munkához kívántató minden szükséges intézeteket tétesse meg.

Frantzia Respublika.

A' minap emlittödöt, néhány száz ezer Liv-

rát érő, Római régi ritka medályok, emlékezetpénzek, az *Oise* Departamentomnak azon néhány orányi hofzfáságu bérzeinn találattak, a' melyek még most is, *César*, *Vespasianus*, 's egyebek' táboraiknak neveztetnek, és a' mely táboroknak árkaik és határköveik még mostan is szemléltetnek. Két helyeen és két vershen találattak az el-ásatott fazakak vagy üstök. Az első alkalmatossággal sok parafztok lévén együtt, öfzfze verekedtek a' kints felett; a' Izánto-föld' urának is adniok kellett egy részit. A' kik a' másodikszeri rakásra réá találattak, hetsülletesen fel esztották az egymás között. Olyan parafzto-
kat is lehet látni, a' kik 6 — 7 Izáz medályokkal bírnak. Egy réz az arany műveseknek és régiségekbe gyönyörködőknek adattatott-el. Mint-hogy a' találókat bizonyossokká tette az Első Consúl, hogy ezen meg-talált pénzekért telyességel nem fognak leg kissebb nyughatatlanságor is szenvedni, remélleni lehet, hogy ezek a' régi ritkaságok köz kéze jönnek, és az e' féleknek kedvelőjök által meg szerezethetnek. Többire a' *Hadráinus*, *Pertinax*, *Commodus*, *Aurélius*, *Vérus*, *Antonius*, *Gallus*, és *Faustina* emlékezetpénzeik. — Nem hijába, hogy méltónak ítélte *Bonaparte*, az Amériikai Biztosoknak is adni ezen medályokból egy tsonot.

Sok ritkaság gyűl öfzfze abba a' Párisba, *Mace* nevű Frantzia orvos is a' ritkaságok' öfzfze szegedetése végett *Asiába* utazni küldettetvén a' feljebb való esztendőkben, közelébről o tele ládák érkeztek tölle Koppenhágába, a' mely ládák *Asiai* természeti ritkaságokkal vagynak tele. Ennek alkalmatosságával küldött ő, *Seramgourból* egy *Párisi* levelezőjéhez is egy levelet, a' melyben ígéri, hogy nem soká Frantzia ország felé fogja útját vízfzáz venni, hanem el tőkéllete magát hogy mind azokkal a' veszedelmekkel és terhes Förfnyülállásokkal, melyek által ötöt némelyek a' maga fel-tett czéljától ir-

tóztatják, nem gondolván, egész *Asiánn* gyalog jöjjön haza felé kereshet. — Olyanok ezek a' természet' buvárjai, mikor egyfzer belé kevesülnek, addig üzik, hogy igen gyakran ki teszik életjüket is a' veszedelemnek. Méltó dolog, hogy tisztességben tartottak.

Azokat az *Egyiptomi* nevezetes rajzolatokat, a' melyeket *Dennu* polgár hozott onnét *Parisba*, a' Belső Minister *Bonaparte Lucián*, tulajdon költségénn metzeti részre.

A' Politziai Minister' ilyen jelentést terjesztett Oktob. 23-dikánn az Első Consúl' elejébe: — „Hazai Consúl! Néhány hónapok előtt a' Politziának vigyázó szemei által meg-intödtél vala, hogy néhány gonosz emberek valamely veszedelmes czélt vettenek légyen munkába. Ezek, a' Frantzia ország' Kormányozásának ellenségeitől indítottak vólt fel, mint nem soká az után az úgy nevezett Commissiónak papirossai, szemed elejébe terjesztették a' dólgot. Ennek a' Commissiónak Agensei akkór, árestáltattak és el széleztettek. A' Státus' környü állásai kívánták, hogy az ország' öfzék ne ítéltesse meg őket. Ismét egy ujj öfzke esküvés forraltatott. Azzal a' gondolattal vóltak a' gonosz szándéku emberek, hogy ha az Első Consúl ki-ólthatják, a' Respublikánn is halálos döfést fognak tenni, vagy leg alabb az elébbeni zürzavarba taszítják vizzfá ötet. De nem találhatni még itten arra a' feire, a' mely a' gyilkos kezét igazgatta; vastag felhök közzé rejtette az el magát. A' Politzia több bünös czimborásokat elfogatott ugyan, a' kik vallást tesznek czélozásaikról; hanem még ezek tsak olyan alacsony eszközök, a' kik a' porban mozgottanak. Nem lehet hinni, hogy hatalmasabb indító eszközzel ne lett volna nékiek öfzke köttetődések, ha megfontolhatik, hogy az ő czéljoknak végre-meneteléhez Európáának bizonyos pontjaiban már akkór izámat tartottanak. Azonközben meg-tartoztatom magamat minden féle meg-határozatlan és

bizontalan vádtól: ha az igazságot szeretjük, és csak világosságot kívánunk el-terjeszteni, szükség hogy csak meg-győzve vádoljunk valakit. Ezen szempillantatban, tsupán csak *Cerracchi*, *Demerville*, és *Arena*, az árestaltatott személyek. A' két elsők mindent ki-vállotak; ezek azzal vádolják *Arendt*, hogy ő lett volna közöttök a' fő indító. Javaslanám, hogy ezen három személyek állítottjanak Itélőszék' elibe. Mindennek határja vagyon; a' nagy lelkűségnek is: ezt, a' félelem és vigyázatlanság olyan módon szokta határozni, mint a' természetet a' zürzavar. — „*Fuche*, *Pol. Minister*.

Erre ilyen végzést tettek a' Consulok:—, A' Politziai Minister jelentése adódjon által a' *Justic-Minister*nek, hogy ez a' *Respublika'* törvényeiszérent bánasson a' meg nervezett személyekkelés czimboróssaikkal.—, *Bonaparte*, Első Consul.

Azt mondják hogy *Bonaparte*, *Moreau* Generált szándékozna maga helyébe *Provisoriai* *Első Consullá* neveztetni, arra az esetre, ha, valamiként maga véletlenül ki találna a' világból olódni.

Paris Oktob. 28-dikánn:—, *Gr. Cobenzel* elő *Exc. ja*, *Lunevilléből*, a' hova 24-dikben érkezett volt meg, tegnap *Párisba* érkezék. Szállásona a' *Lecoulteux-de-Cauteleux* Meg-tortó Senátor' szép házában vagyon, a' *Sz. Honorius* nevű külső városban, a' mely háznak kertje az *Elyzeumi* szép mezőre rugki. — *Prussus* *Minister Lushesini* is ide érkezett.

Spanyol Ország

Nem akarván a' *Mádridi* országlószék a' *Frantzia* Emigránsokat *Majorka* Izigeténn tovább meg-szenvedni, s: csak *Barcellonába* kerestek menedék-helyet magoknak: hanem, itt is nem sokáig gondolják hogy ugyan azon országlószék meg fogná őket szenvedni, kívált a' mi olta az

Anglusok innét a' kikötőhelyből a' két Frégátokat el-kapták. — Ezen Emigránsok között Princz *Conti*, már jó idő óta mind itt *Barcellona* mellett egy falusi jofzágban lakik. Az egyik nap agyon ütötte a' kutyáját mellette a' menkö: magát is érte ugyan az, de csak a' kutyát ölte meg; magának nem lett baja.

A' *Kádixi* 26-dik Septemberi levelek szerént; akkor tályban el-távoztanak volt a kikötőhely mellől az Anglus hadi hajók: hanem későbbre kétség kívül ismét visszafá mentenek oda, és azt keményebben kezdték szorongatni, a' mely környülállásról *Kádix* mellől *Isle-de-Leonból*, Oktob. 7 dikénn, így irtak a' Spanyol levelek: —

„A' 22 Linea hajókból, 27 Frégátokból, és egyéb apróbb hadi és szállító, mind együtt 143 hajókból álló Anglus hajós sereg, a' mely néhány napok alatt az *Afrikai* partok mellett tartózkodott, tegnap előtt ismét megjelene a' *Kádixi* kikötőhely előtt. Gondolható képpen a' *Kádixot* és környékeit Augstustól fogva puszító döghalálra nézve mostan találtak az Anglusok könnyebb dolognak lenni azt, hogy kikötőhelyünknek öblébe bé rontván, fogyveres házunkig nyomúljanak, azt meg-gyulytsak, és *Kádixot* magát is öfzfe ágyúzzák. Az Anglus hajós seregnek megérkezésekor mingyárast egy levelet írt a' *Kádixi* Komendáns *Morla Tamás*, az Anglus Admirálishoz, a' melynek summaja ez volt: —

„Anglus Admirális Úr! Az alatt, hogy az ifzonyú ostor, a' mely *Kádixban* és ennek környékeinn ezereket el ragadoz, és még azokat is, a' kiket eddig meg kiméltett, vezéllyel fenyegeti, bámúlva izemlélem, hogy az Úr' vezérlése alatt lévő hajós sereg, a' Izánakozás helyett, ujj rémulésre juttatja lakosainkat. Fennebb járó vélekedéssel vagyok az Anglus nemzetnek, 's nevezetesen az urnak nemes indulatja iránt, mint-sem el-hihetném, hogy siralmas állapotun-

kat még késervesebbé akarnák tenni. Ellenben, ha Excellentziád, a' népek' átkát magára vonni, és magát a' világ előtt meg gyalázní akarná az által, hogy az oltalom nélkül valókat meg támodja: ekkor a' halállai izem közt megmí izokott Spanyol örző sereg is, nem fogna irtózni a' leg nagyobb vezedelmeknek ki tenni magát, &c."

Admirál *Keith* és Generál *Abercrombie*, még ugyan azonn a' naponn t. i. Oktob. 5-dikéna. így feleltek: — „Tisztelettel vetjük az Excellentziád' levelét, a' melyben Kádix várossának siralmas állapotját le-festette. Méjj meg illetődéssel értjük azon vezedelemnek nagyságát, nona más felől fontos okokra nézve gyaníthatjuk, hogy az nem kevésbé nagyítva légyen. Nékünk tudunkra vagyon az, hogy ezen kikötőhelyben a' Spanyol király ő felségének nagy számú hadi hajói állanak készen, hogy magokat a' Frantzia tengeri hadi erőhöz tsatólván, tollök majdon olyan célra fordíttódhassanak, a' mely minden Európai nemzeteknek vezedelmes, a' közöséges rendnek ártalmás, és a' izemélyes bölcségságnak káros. A' mi előnkbe adatott rendeles, ez, hogy a' közöséges ellenség' igyekezeteit gátoljuk meg az által is, hogy a' Kádixi kikötőhelyben találtató hadi hajókat fogjuk-el. A' vezelésünk' alá adatott erőnek nagysága kevésbé engedí kételkednünk, hogy a' czelt elérhetjük. Távol vagyon azonban tollünk az, hogy a' hadakozástól el-válthatatlan vezedelmeiket sokasítani akarnók. Ha Ex.ád reá áll arra, hogy azokat a' hajókat, a' melyek a' Kádixi kikötőhelyben a' mi Királyunk ellen való hadakozásra, és a' izomfzéd népeknek ártalmára fel-fegyverkezettek, nekünk által bocsátja, mi mind a' rajtok lévő fégyveres népet, mind a' tiszteket, vízfzá bocsátjuk, és a' kikötőhely elöl kártétel nélkül el-evezünk. Egyétként mi kéntelnek vagyunk az előnkbe adatott parantsolat izerént tselekeuni, és a' következtheto vezelyt az után

Exc.ád magának tulajdonithatja. — „*Abercrombie*, és *Keith*.

A' Kádixi Komendáns válozfza, 6-dikbánn: — „A' Nagy Britanniai Felség' tengeri és szárazonn való Vezérjei! A' midön én a' mi inségeinket előtökbe terjesztettem, nem véltem azt, hogy kívánságomat gyengeségnek vagy félelemnek magyarázzatok. De látom megsaltam magamat, a' midön olyan dolognak kívánására adtam nektek az által alkaimatosságot, a' mely véltokról nem ditsösséges, nekünk pedig káros lehetne. Illendőbbnek kell lenni annak a' feltételnek, melyről remélhessék Exc.átok, hogy mi azt el-fogadjuk. — Morla Tamás, Komendáns.”

„Ezen levelezések után, ma, u. m. 7-dikben Elzak és Napkelet közzül való fzel támadván, az egész ellenséges hajós sereg távolabb kéntelenítettett a' parttól valami 6' orányira venni magát: külömben tálam már eddig ki is szálltotevólna a' partokra azon fegyveres sereget, a' melynek száma valami 20 ezer fejekre tétetik.

Egy más levél ugyantsak *Lie de-Leonból*, Oktob. 10 dikénn: — „A' tenger, *Kádixnak* szomszédságábann még 8-dikban és 9-dikben is hánykodó lévén, az Anglus hajós sereg mind ez ideig néhány mértföld távolságra tartoztatja magát a' kikötőhelytől. A' Kádixi Komendáns mindent elkövet, hogy az oltalmazó erősségeket mennél jobb karba helyheztethesse. — „Néhány futamodásnyira a' várostól, valami 10 ezer gyalogokból és és lovasokból álló Spanyol fegyveres sereg tartja szemmel a' partokról, az Anglus hajók' mozgását. — „Oktob. 4-dikénn néhány Spanyol haláfszok el fogattatvan, és az Anglus Admirál' hajójára vitettetvén, nem vétetődhetek ár-ra, hogy az Anglus hajóknak a' Kádixi kikötőhelybe való bé-vezetésekre, ajánlják magokat.

Orosz Birodalom.

A' nem régiben született **Meklenburgi kisdud**

herczeget, mint maga kedves unokátskáját, s testörző seregnél kapitannyá tette *I. Pál* Császár. — Generál Majort *Sieverst*, a' kit minap nyugodalomra küldött, éz a' Fejedelem, ismét bé vette szolgálatjába, és maga mulató rezidentiájának *Gatschinának* Commendásáva' tette. — Gróf *Pahlen* Lovasság Generalissának adjutánsát, Oberster *Gr. Páhlent*, a' Gudovitsch dragonyos Regementjé tulajdonossának, 's egyfzersmind Generál Majornak nevezte ki. — *Lindener* General-Lajtnantot Lovasság Generálisi rangal, és uniformissal botsátotta nyugodalomra.

Nem régiben azt irtuk a' Napolyi Királyról *IV. Ferdinándról*, hogy Ő Felsége, a' maga örökös Orzágaiba vízfíza helyheztetődött békessegnek örökös emlékezetére, *Sz. Ferdinánd* nevérol, egy vitézi Rendet állított fel, mellybe néhány nevezetesebb jobbágyait, a' kik tudnillik a' Napolyi Revolutió alatt, tántorithatatlan hűséggel viseltettek eránta, abba fel vette. Mostanában maga ministerjét, Herczeg *Belmonte Pignatellit* Pétersburgba küldvén Ő Felsége, azon különös baratságnak, mellyet *I. Pál* Császár, Napoly Országnek Francziaktól való meg szabadításában mutatott, meg halalására, azon új vitézi Rendnek czimerjeivel, mind Ő Felséget az Orosz Császárt, mind a' két idösb Orosz nagy Herczeget, úgy mint *Sándort* és *Konstantint* meg ajándékozta meg tífztelte. Eanekfelette, a' közép tengerben völt Orosz flottának Admiralisát *Útschakovot*, a' *Sz. Januarius* vitézi Rendjével, és azon flottának első kapitányát *Sorokowot*, 's második Kapitányát *Bellét*, *I. Pál* Császár meg egyezésével, azon új vitézi Rendnek Commendatorjaivá nevezte ki, még pedig az utólsóbbat 1600 Ducati éltendei fizetéssel s. a. t.